

Fredag 22 oktober

Utkommer fredagar

1993 19:e årg.

Lösnummer 2 kr

Ribban höjs till riksdagen

VB och vänsterpartiet protesterade mot den nya valkretsindelningen av Malmöhus län till riksdagen, men det hjälpte inte. Från och med nästa val är länet indelat i tre kretsar: Malmö stad, Malmöhus lännorra och Malmöhus län södra. Till den senare kretsen hör förutom Lund kommunerna Burlöv, Kävlinge, Lomma, Sjöbo, Skurup, Svedala, Trelleborg, Vellinge och Ystad.

Olof Norborg på distriktsektionen har tittat på konsekvenserna för vänsterpartiet av den nya indelningen. Han konstaterar att det lägsta antalet röster som räcker för ett v-mandat i någon valkrets år 1991 var 7560. Samma år hade partiet 5255 röster i de kommuner som utgör den nuvarande kretsen Malmöhus södra. (I länets andra båda kretsar var siffrorna ännu sämre.)

Slutsatsen är alltså att partiet behöver en uppgång på 25-30 procent för att klara ett skänkt riksdagsmandat. Med dagens opinionssiffror verkar det resultatet inte så troligt.

Gr

Illvillig tolkning

Jag hade inte tänkt att skriva om partistyrelsemötet förra veckan. För det var ett trist möte som inte direkt stärker oss inför valrörelsen, men vars konsekvenser inte heller ska överdrivas.

Att jag ändå skriver beror dels på att många frågat mig sedan de läst DN i söndags, dels på att redaktören Gr är ute i Europa igen och inte klämmer ur mig några kommentarer. Det är ju annars ett för mig bekvämt sätt att rapportera.

Jag vill inte påstå att DN-artikeln som talade om motsättningar i vänsterpartiet är osann, men nog var det en illvillig tolkning och en negativ prognos. Partistyrelsen diskuterade alltså den ekonomiska politiken, och visst finns det en spännvidd i åsikter. Johan Lönnroth hade skrivit ett underlag där han redogjorde för hur han menar att den ekonomiska politiken ska vara för att minska arbetslöshet, miljöskuld och offentliga underskott utanför EG/EU.

I tisdags kväll såg jag att EG-kommissionen har gått på vänsterpartiets linje och förespråkar en

arbetsförlängning som ett led i att minska arbetslösheten. EG-kommissionen sa inget nu om hur kostnaderna för denna skulle betalas, det har däremot Johan skisserat. Jag kan inte här referera hur detta är tänkt, inte heller vad han säger om miljöåtgärder och

nya jobb eller om underskottet i statens finanser. Hör gärna av er till mig så skickar jag en kopia.

Johan ville ha hela partistyrelsen bakom sig för att fortsätta att utveckla politiken i de riktningar han skisserat. Formellt sett skulle vi besluta att hans skrivelse skulle ingå i underlaget för en valplattform. Men så blev inte beslutet – efter en lång diskussion gavs den arbetsgrupp som utsågs fria händer till att arbeta med en valplattform.

Partistyrelsemedlemmarna är värtaliga och utnyttjar sina fem minuter var i en lång runda där möjligheten att i debatten komma fram till något gemensamt är små. Den ekonomiska politiken är svår att debattera i allmänna ordalag, men visst fanns det argument som visade på en stor spännvidd i åsiktsfloran.

Vår förre partisekreterare tyckte att vi skulle ägna oss åt klasskamp och inte åt ekonomi. Det var underskottet i arbetarnas plånböcker och inte i statens kassa som vi skulle bry oss om. Underskotten är skitsnack stämde Bitte Engzell in, Ulla Hoffman ställde inte upp på att vi skulle hjälpa borgarna att fixa deras ekonomi., och Birgitta Sävefjord visste att folk skiter i budgetunderskottet. Det var flera som betonade partiets systemkritiska roll. Varför ska vi vara med och förvalta kapitalismen?

Så vi är där igen i den gamla motsättningen mellan plakat- och resultatpolitik, mellan dem som bara vill peka på möjligheten av ett framtida bättre samhälle och dem som vill vara med och reglera marknaden och driva politiken till vänster efter bästa förmåga.

Att drömmen om "planmässig hushållning" finns kvar inom vårt parti har Stockholmdistriktet nyligen demonstrerat i ett uttalande.

Men i partistyrelsen fanns också stöd för ett arbete i linje med Johans skrivelse. Någon omröstning kom det aldrig till. Vi hade nämligen ytterligare en stor fråga på dagordningen och det var socialförsäkringarna. Hur det gick med den får ni veta i nästa nummer. Men vill ni veta vad PS tycker om bostadspolitiken så får ni vänta ända tills i november för den ska tas upp först då.

Lucifer

Rapport från en gräsrotskampanj

När EG-debatten drog igång här i Veckobladet för något år sen skrev den kända signaturen *Grr* några rader som gick mig till hjärtat. Till alla hans andra invändningar mot EG-motståndet fogade han argumentet: Inte en gång till. Han ville inte en gång till (som i folk-kampanjen vid kärnkraftsomröstningen) ut och slita med affischtavlor i leran i Genarps-trakten i en amatörmässig kampanj dömd att förlora. Hans ord var så mycket mer effektiva som det är känt att *Grr* inte precis brukar undvika slitjobb antingen det gäller affischtavlor eller något annat.

Tillbaka i svängen

Nåväl, nu kan jag avge den första rapporten från verksamheten och i sammandrag lyder den: Allt går igen. Nåja, kanske interiktigt alltden här gången vinner vi – men det vilar samma sorts intagande amatörism över det hela. Det pågår kampanjvecka om EG ("för att trimma organisationen") och jag kallades givetvis till stadsdelsansvarige för flygbladsutdelning. Den erfarna aktivisten tappar då omedelbart bort adressen. Sen får

man efter telefonjakt tag på en ofullständig adress som gör att man vacklar omkring i höstkvällen sökande i trappuppgångar.

Man träder in i 2:an av 40-talsnätt och möts av vad som mest liknar en kompanistab under en repövning. På bordet ligger kartor utrivna ur telefonkatalogen. Man slås omedelbart av att alla de närvarande talar markerade dialekter. Verksamheten leds av Miljöpartisten, som intagit Centerpartistens gamla roll. I övrigt är de här alla: de båda Kommunisterna, Den Vackra Flickan, Den Sympatiska Teknologen, Den Medelålders Idealistiska Damen etc. Flera av oss har Fjällrävenjackor. Lustigt, de ser man inte så ofta annars nuförtiden.

En konflikt löses

Problemet är att vi inte har tillräckligt med kampanjtidningar för att täcka vår stadsdel och ännu färre av de lappar som ska berättas om lokala aktiviteter. Det ger upphov till omfattande diskussioner. Miljöpartisten har en rest-upplaga hemma av gamla flygblad från förra kampanjen och erbjuder

sig att dryga ut med dem, men det avvisas av Den Vackra Flickan. I stället gör vi en invecklad kvoterings där man får en tilldelning i proportion mot det anvisade områdets antal hushåll, vilket vi dessvärre inte riktigt känner. Komplikationen blir Den Medelålders Damen. Hon har erbjudit sig att täcka några glest befolkade gator och vill ha tvåhundra exemplar. Högst etthundra säger Kommunisterna med en mun och tror sig ha avgjort saken. Alls icke, när Damen har fått hundra undrar hon var resten är – hon har helt enkelt inte lyssnat. Det behövs tvåhundra, hon känner ju många som bor där. Det är vårt första möte, ska det bli strid? Nej, den avvärjs elegant av Miljöpartisten som kastar fram kompromissförslaget 150 ex, vilket antas.

En doft av demokrati

Ja, så går man ut i den bistra kvällen med de 300 kampanjtidningar och 200 flygblad man tillskansat sig. Det luktar lite stekt sill i trappuppgången. Det är doften av gräsrotter och demokrati. Nästa gång blir det säkert örtte och skorpor.

Ann

30 november

Den nye polischefen Holger Radner, har gjort ett klokt utspel. Han föreslår att de planerade begivenheterna 30 november förläggs till idrottsplatserna på Klostergården respektive Smörlyckan. Vi hoppades därmed att denna skendemokratiska händelse hade fått en lösning.

Lars Hultén i rollen som kränkt oskuld lämnar också det glädjande beskedet att han ställer in om han inte får det tillstånd han sökt. Hulténs krav på såväl polischefens som polisstyrelsens avgång tillhör teaterrekvisitan.

Företrädare för de organisationer som sökt tillstånd till motdemonstration borde inför det beskedet ställa in sin aktion eftersom de inte har något att demonstrera mot. Det kan låta logiskt, men logik tycks inte besvara dessa medaktörer i det massmediala spelet. Minst lika teatraliskt som Hultén deklarerar nu offensivare och andra att de tänker demonstrera utan tillstånd. För att understryka att det rör sig om skådespel låter de sig fotograferas med dolda ansikten men uppger sina namn!

"Lundaaktionen mot främlingsfientlighet, våld och rasism" kommer att anordna en manifestation på Stortorget 30 november. Bakom denna står de flesta politiska partier i Lund, folkrörelser och kristna organisationer. Glen Möllergren i Offensiv och de andra "motdemonstranterna", som säger till Arbetet att "det är vi som försvarar mänskliga värderingar" borde därför ansluta sig till Lundaaktionens manifestation på Stortorget. Tyvärr en alltför from förhoppning tycks det.

Frågan om invandrarfientlighet är alltför allvarlig för att överlåtas på dessa figurer. I TV denna vecka presenterades lundaforskaren Mauricio Rojas kritik av den svenska invandrar- och flyktingpolitiken. Han anser att assimileringpolitiken är felaktig och försvarar invandran rätt att bo i egna områden. De måste tillåtas bli svenskar på sitt eget sätt och i sin egen takt säger han. Invandrarna har behandlats som barn som inte kan ta vara på sig själva. Den svenska beskyddarattityden är också en attityd av överlägsenhet.

Lika viktigt är hans krav på att svenskars ångslan och oro för den ökade invandringen tas på allvar. Att vi släpper fram denna ångslan och inte låter Ian Wachmeister och Bert Karlsson fiska i det vatten som grumlas av att oron sopas under mattan av ångsliga svenska politiker.

Vänsterpartiet har – i varje fall tidigare – fört en politik i denna riktning.

Det var på den tiden vi hade en invandrare i riksdagen. Nu har vi i stället två utvandrare.

Globalt lundaperspektiv

Många spår mänsklighetens snara undergång på grund av ozonhål, grundvattenföroreningar, skogsdöd och annat, men den som följer nyhetsförmedlingen med skärpta sinnen börjar nog ana en mer närliggande fara, nämligen att den politiska-ekonomiska "ekologin" rubbats i en omfattning att hela samhällen håller på att rasa ihop.

Säga vad man vill, men kommunismen höll ändå religiösa och etniska konflikter på mattan; det var en följd av en mycket medveten linje som tidigt utstakades och sen kom att tillämpas i den praktiska politiken, ofta på ett hårdhänt sätt.

Även lundavänstern präglades av denna grundinställning när det gällde praktiskt solidaritetsarbete för olika befrielseströrelser. Vi "höll" alltid på de organisationer som var etniskt och religiöst neutrala, i Afrika tex MPLA, PAIGC, FREELIMO och ANC. Andra organisationer ansåg vi var köpta av USA eller Sydafrika. Det var förstas småklokt tänkt, men verkligheten har visat de etniska konflikternas styrka, som inte bara kan förklaras bort med vackra ord. Men kommunismen utgjorde ändå här en modererande kraft som nu bortfallit.

Pax Sovjetica

Inbördeskriget är ju något av det värsta som kan drabba ett land. Kommunismerna visste det eftersom de ofta kommit till makten under sådana förhållanden. Under den historiskt rätt korta tiden som kommunistregimerna satt vid styret rådde en fred i och mellan länder, vilka egentligen bar på potentiellt svåra etniska och nationella konflikter. Man kan förstas också tala om ett sovjetiskt kolonialvälde som hölls i strama tyglar av en övergripande ideologi. Denna Pax Sovjetica är nu uppriven och den mest brutala, primitiva nationalism blommar.

Politiska ekologin rubbad

Det som benämndes "Kalla kriget" var ju egentligen en lång fredsperiod, som byggde på att två stormakter höll varandra i schack. Även i det fallet har kommunismens fall lett till att den politiska ekologin rubbats. Vem ska nu balansera USA? Kommer ett EG-Europa kunna axla den manteln eller blir det kanske sydostasien mot Europa-USA? Eller blir det den rika världen som ställs mot den överbefolkade tredje världen, som beväpnat sig med kärnvapen från ett ruinerat östeuropa?

Korstågstider

Religionen har ju alltid använts av de maktavande, eller de som strävat efter makten, för att ena och entusiasmera medborgarna. Kommunismen höll dessa krafter i styr någorlunda (men inte mer än att oppositionen ofta samlade sig kring kyrkorna) men nu kommer religionen igen med förnyad kraft.

Kanske kan vi se fram mot ett och annat korståg vad det lider. Den kapitalism, som ersätter kommunismen, är på sikt dock en mycket farligare fiende till religionen, det visar t ex den snabba avkristningen i Sverige. Redan i Gamla testamentet hade man problem med mammon och guldkalven.

Ekonomisk darwinism

På det ideologiska planet har kommunismen uppenbarligen lämnat ett stort tomrum efter sig. I viss mån har den fyllts av läran om marknaden, en tillämpning av darwinism på det mänskliga samhället. Den lär gå ut på att den fria kampen mellan företag och handelsbolag leder till att den starkaste överlever och att det därigenom produceras just de varor som folket behöver, varigenom ett allmänt välbefinnande uppkommer. Men i naturen går ju de svaga under och på samma sätt bör det väl ske om naturens principer tillämpas på det mänskliga samhället. Vad händer alltså med de svaga människorna, företagen och nationerna i detta allas krig mot alla? Utvecklingen i världen visar redan nu på en uppdelning i ett fåtal rika länder (inom vilka dock finns stora öar av slum), med någorlunda kontroll av befolkningstillväxten, och en enormt överbefolkad värld av fattiga nationer.

Kommunisterna utgjorde globalt sätt en samlande motståndsrörelse inom tredje världen och bidrog ju aktivt till avkoloniserings. Att sedan sovjetiska stormaktsintressen smög sig in i den politiken är en annan historia. Men frågan är nu vilka krafter som ska stå upp och ta ställning för de fattiga i tredje världen?

Reformism utan militant vänster

Även den reformistiska socialdemokratien har indirekt drabbats av kommunismens nederlag. Bara genom sin existens banade Oktoberrevolutionen väg för demokrati och social välfärd i den kapitalistiska världen: om inte högern böjde sig för reformkrav skulle revolutionen komma, kunde socialdemokratien hota med.

Nu är det ju uppenbart att svensksocialdemokratien har mycket svårt att värja sig mot kapitalets logik. I synnerhet som kapitalet i dessa dagar snabbt kan röra sig över gränserna och snabbt straffa allt för folklig politik.

För de flesta, även gamla kommunister, framstår nog ändå socialdemokrati och socialliberalism som den väg som tills vidare är möjlig att gå i vår del av världen. Det är en modell som bl a bygger på reglerad fri företagsamhet, politisk demokrati, en stark stat som garanterar lagar och välfärd och en okorrumpad tjänstmannakår.

Dessa villkor är dock inte upp-

fyllda vad gäller tredje världen och östeuropa. Andra strukturer utnyttjar här staten för egna syften. När nu den kommunistiska partidiktaturen fallit är det svårt att se några alternativ, och även inbitna marknadssteoretiker håller på att förlora tron på att en snabb övergång till marknadsekonomi skulle vara det stälbad öststaterna och tredje världens behöver.

När nu samhällena hamnar i kaos går kanske makten över till moderna tsarer typ Jeltsin, som med stöd av krigsherrar, håller tummen på parlament, som ändå tillsätts för skenets skull. Och demokratierna i väst tycks helhjärtat ställa upp på tsaren när det blir konflikter med parlamentet, det har den senaste tidens händelser visat. I demokratins namn har man stött beskjutning av parlamentet, upplösning av författningsdomstolen och förbud av oppositionspartier.

Slutfacit

Kommunismen av leninistisk typ gick förmodligen främst under för att den misslyckades med att utveckla produktivkrafterna, vilket i sin tur ledde till terror för att hålla den missnöjda befolkningen under kontroll. Men oktoberrevolutionen kom ändå att spela en viktig roll för frigörelse på olika plan, på samma sätt som franska revolutionen, fastän även denna utmynnade i terror, bonapartism och erövringskrig.

Kommunismen efterlämnar en potemkinkuliss av ideal som i en eller annan form kommer att leva vidare fastän dess tillämpning under några decennier ändade i förskräckelse.

Just nu ser vi alltså, att i tomrummet efter de kommunistiska statsapparaterna dyker nationella, etniska och religiösa konflikter upp och maffia- och banditvälde breder ut sig. Samtidigt krisar de kapitalistiska ekonomierna, tredje världens problem tilltar, världsbefolkningen ökar drastiskt och den globala industrialiseringen och urbaniseringen leder till hård nedslitning av naturen.

I den kapitalistiska världens ögon stod kommunismen för djävulen. Om djävulen inte finns, vem är då skyldig till ondskan i världen? Det är ett teodiceproblem som marknadsekonomins prästerskap kommer att få brottas med en tid framöver.

Finn Hagberg

Lokalt lundaperspektiv.

Rolf Nilson bemöter Sten Henriksson:

Bosnienbataljonen inte ett led i EU-anpassningen!

I Veckobladet nr 28 skriver Sten Henriksson om den svenska bosnienbataljonen. Han gör det under VBs debattsymbol och har därför givetvis rätt att uttrycka sig som han vill och spetsa till argumenten. Han kan till och med skjuta Wilhelm Agrell framför sig som en snöplog för att bana väg för den uppsendeväckande slutsatsen att det är fråga om EU-anpassning. Det är OK, men jag delar inte den slutsatsen. Sten ställer en del frågor om hur Vs riksdagsgrupp agerat. Jag skall försöka besvara dem.

Jag tycker också att det har varit för lite debatt i frågan. Det beror på att riksdagsbeslutet togs i början av juni och gav regeringen rätt att, som Sten H skriver, efter att ha fått utrikesnämndens godkännande, skicka iväg de svenska soldaterna. Utrikesnämnden var enig. Där ingår inte vänsterpartiet. I riksdagen reserverade vi oss mot beslutet om hur frågan skulle hanteras och mot finansieringen. Vi krävde att riksdagen skulle ta ställning först när det fanns en fredsplan att försvara mot kränkningar och när det fanns en begäran från FN:s generalsekreterare om trupper med s k "fredsframtvingande uppgifter". Om det var nödvändigt skulle riksdagen kallas in under sommaren. I Danmark och Norge togs beslutet av ett extrainkallat folketing och storting.

En jävla röra!

Tyvär har inte fredsprocessen gått så fort som regeringen hoppades och det finns idag svenska soldater i Tuslaområdet i Bosnien som utan riksdagsbeslut kan sättas in i stridsuppgifter. Detta tycker jag är upprörande. Läget i Bosnien är ytterst oklart. I dag verkar en fredsuggörelse avlägsen, men den kan i princip vara i hamn imorgon. Konflikten visar upp nya sidor och nya allianser kan mycket väl uppstå. Vad USA, Nato och FN kommer att företa sig är skrivet i stjärnorna. Det är kort sagt en jävla röra!

Nu krävs nytt beslut!

En för mig självklar slutsats är att det nu krävs ett nytt riksdagsbeslut innan de svenska FNsoldaterna får sättas in i fredsframtvingande operationer. Uppdragets förutsättningar måste belysas. Befälsfrågor, tidsperspektivet m m måste diskuteras noga.

Av vår partimotion framgår att vänsterpartiet accepterar att svenska soldater kan komma att använda våld i självförsvar, för att skydda civilbefolkningen eller för att ingripa mot grupper som inte

respekterar en överenskommen fredsplan.

Den minst dåliga lösningen

Det är jag som står för de slutgiltiga formuleringarna men motionen bygger på långa och ingående diskussioner inom riksdagsgruppen där också representanter för partiledningen deltagit. Jag kan garantera att det inte är några storsvenska argument eller EU-anpassning, som ligger bakom ställningstagandet. Vi har vägt för och emot och kommit fram till att detta är den minst dåliga lösningen. Gudrun Schyman följer i dagarna upp motionen i en interpellation där hon frågar om Natos roll och risken för att svenska soldater i praktiken hamnar under Natos befäl.

SF i Danmark och SV i Norge har samma inställning som vänsterpartiet, när det gäller att ställa soldater till FN:s förfogande och när det gäller uppdragets art. SF röstade emot i folketinget eftersom frågan kopplades ihop med att Nato skulle bomba serbiska ställningar.

Rolf L Nilson

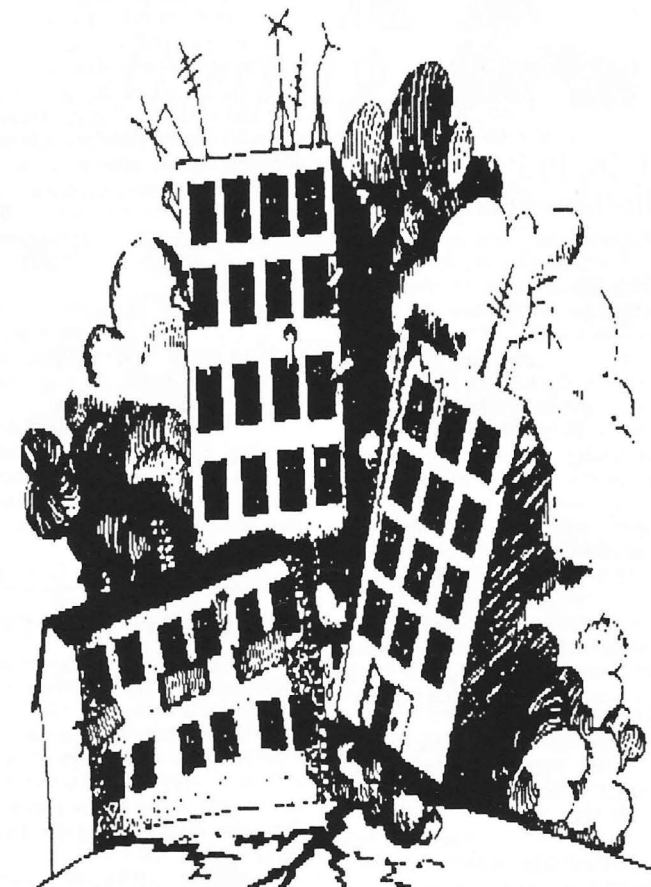
Och här är bosnienmotionen

Motion av Gudrun Schyman m fl (v) med anledning av prop. 1992/93:254 om svenskt deltagande i av FN:s säkerhetsråd beslutade insatser för säkerställande av fred i f d Jugoslavien.

Regeringen begär riksdagens medgivande att ställa en väpnad svensk styrka omfattande cirka 1 000 personer till av säkerhetsrådet beslutade insatser för säkerställande av fred i f d Jugoslavien enligt den utarbetade fredsplanen (Vance-Owen-planen). Till skillnad från den nuvarande svenska insatsen skall den nu avsedda styrkan inte endast för fredsbevarande utan även s k fredsframtvingande mandat. Enligt grundlagen kräver detta beslut av riksdagen, då lagen om väpnad styrka för tjänstgöring utomlands endast gäller fredsbevarande insats.

Något beslut av säkerhetsrådet om insatser för att säkerställa genomförandet av fredsplanen har inte fattats, och förutsättningarna för en svensk väpnad insats kan bedömas först när sådant beslut har fattats.

Vänsterpartiet anser att Sverige

skall ha beredskap att sända en sådan svensk FN-styrka till f d Jugoslavien, vars huvudsakliga uppgift skall vara fredsbevarande. Vi accepterar också att svenska soldater deltar i vissa fredsframtvingande åtgärder. De skall kunna använda våld i självförsvar, för att skydda civilbefolkning eller för att ingripa mot grupper som inte respekterar en överenskommen fredsplan.

Vänsterpartiet anser emellertid att ett så ansvarsfullt beslut inte skall delegeras till regeringen utan fattas av riksdagen när en insats blir aktuell. Om säkerhetsrådet fattar beslut om en fredsframtvingande FN-insats i f d Jugoslavien och generalsekreteraren gör en framställning om svensk medverkan under riksdagens sommaruppehåll, bör sålunda en ertima riksdag inkallas.

Regeringen vill att den föreslagna svenska väpnade FN-insatsen i f d Jugoslavien skall finansieras genom att riksdagen anvisar ett extra anslag på 600 miljoner kronor till anslaget Fredsbevarande verksamhet.

Vänsterpartiet har tidigare hävdat att kostnaderna för FN:s fredsbevarande insatser skall finansieras från försvarsanslaget. Detta är också vad FN:s generalsekreterare uttalade i sin "Dagordning för fred" (Agenda for Peace). Vi vidhåller denna uppfattning.

Hemställan:

Med hänvisning till det anförda hemställs

1. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om inkallande av en ertima riksdag för att fatta beslut om att sända svensk väpnad trupp inom en fredsframtvingande FN-insats, därest Sverige mottar en sådan framställning från generalsekreteraren under riksdagens sommaruppehåll,
2. att riksdagen avslår regeringens förslag till finansiering av denna insats och i stället anvisar 600 miljoner kronor från försvarsanslaget för budgetåret 1993/94.

Stockholm den 26 maj 1993.
Gudrun Schyman, Bertil Måbrink,
Rolf L Nilson, Björn Samuelsson,
Lars Werner, Eva Zetterberg,
Berith Eriksson.

Titta in i bottenvåningen!

Att spara in – dra in på – låter rysligt trist. Om vi i stället säger sluta slösa, börja använda våra tillgångar vettigt, blir det inte så avskräckande.

Vi har stora tillgångar. Vår jord är ett väldigt kapital, som vi kan ta det förnybara överskottet – "rättan" – på och leva gott. Om vi använder den tillgång, arbetskraften – handens och andens – vettigt. Utan den kan vi varken få upp potatisen ur åkern eller elkraften ur Trollhättan och Barsebäck. Pengar – klipptidningsverkstans miljarder – finns inte, om det inte finns arbetskraft.

Men hur stor del av vår kapacitet använder vi till nyttig och vettig produktion av varor och tjänster? Häften? Tredjedelen?

Man tjuvar om att skapa Arbetsstillfällen. Tala i stället om att Tillvarata Arbetskraft i om över-skott, sägs det!

Vi kan inte fortsätta att låta "marknadskrafterna", "näringslivets män" (närlighetens, skrev Grönköpings Veckoblad) – härja fritt. Vi måste lära oss handskas med arbetskraften, det värdefullaste vi har.

En vild idé

Jag har fått en vild idé: Vi tar och ransonerar arbetskraften! Den får inte användas hur som helst! Vi behöver inte Skapa Arbetsstillfällen. Det finns massor att utträta, som är lönsamt.

Behövs el-korkskruvar?

Vi börjar med att minska reklamen med de säkert 75%, som är dravel och ren lögn, och som kostar oss 50–60 miljarder om året. Det sparar skog och energi och minskar förhoppningsvis efterfrågan på onödiga produkter som eldrivna korkskruvar och tandborstar. Snask, och snusk-literatur, "häftiga" modetokerier, kosmetika, onödigt och miljöfarligt emballage, plaststrunt av alla de slag. Inte en arbetstimme till vapenindustri och militärtokerier. – Men vi måste förstås ha ett försvar, så att vi kan försvara oss mot dom, som har ett försvar för att försvara sej mot oss...

Inte heller till skattefiffelare, börsfantare och klippekonomer.

Vi behöver kanske inte så lång och yvig svans på idrotten?

Ja, det finns många arbetstimmar att spara in, som kunde användas till det, som vi nu "inte har råd med". T ex miljövärd, hälso- och sjukvård, återvinning, kanske t o m lite kultur. Arbetsstillfällen – lönsamma, saknas inte.

Det skulle vara intressant att höra de lärde representanterna för den ekonomiska "vetenskapen" yttra sig om min – naturligtvis befängda idé.

Om dom kan ta sej ner till min nivå. Mej synes att dom sysslar med att inreda övervåningen i ett ruckel, som hotar att rasa ihop över oss i bottenvåningen.

Om dom skulle ta en titt på den ett slag! Eller har den – produktionen av nyttigheter – och slöseriet med arbetskraften – inte med den ekonomiska "vetenskapen" att göra?

Per Eriksson

Folkoperan i Malmö?

Shakespeares "En midsommarnattsdröm" som opera på Malmö stadsteaters stora scen – det låter trist och traditionellt. Men föreställningen är all annat än konventionell. Såväl regissör som dirigent, kostymör, scenograf och ljuddesigner kommer från Folkoperan, Norrlandsoperan eller Orienteatern. Det samma gäller flera av skådespelarna. Musiken är skriven av Benjamin Britten.

Föreställningen har fått mycket bra kritik och Leif Aare i Dagens Nyheter konstaterade att Malmö blivit landets musikdramatiska centrum. Kanske en smula överdrivet, men operan är värd en Malmöresa. Föreställningarna pågår till den 21 november.

Betonghäckarna nedröstade

Byggnadsnämnden tvingades ha extrasammanträde i onsdags för att behandla flera stora väg- och järnvägsärenden. Västkustbanans breddning får dock dröja ett tag, eftersom stadsarkitektkontoret inte hunnit skriva något yttrande ännu efter den utredning som kom förra veckan. Se VB nr 30.

Vägverket – och förskams skull även Banverket – ska investera bortåt 100 miljarder under tioårsperioden. Regeringen har fått för sig att det är det enda som ger jobb. Samtidigt har vägverket börjat planera vägnätet efter en ny modell. Förr skulle kommunerna ta ställning till flerårsplaner, systemplaner och arbetsplaner. Nu är det tjuviga plandokument med namn som "Regional" och "Nationell väghållningsplan" som ska ge grunden för väginvesteringarna.

I själva verket är det bara en massa tjuviga ord som döljer det gamla vanliga målet att bygga vägar. Som sig bör inleds den Nationella Planen så här:

"För att forma vår framtid och skapa ett samhälle som kännetecknas av en långsiktig, hållbar utveckling krävs helhetssyn..." Under rubriker som "Ungdomen-morgondagens trafikanter" och "Bilen en individersurs" visar vägverket att man hänger med i tiden. Med illa dold förtjusning konstateras att Europas transportutveckling inför tjugohundralet kommer att vara liktydig med utvecklingen inom EG och att kraftiga transportökningar förväntas där. Iskäneregionen räknar

vägverket med en kraftigare trafik-utveckling än för landet i övrigt, med 15% fram till 2005.

Ett nytt drag i vägplaneringen är också att vägarna nu planeras som "stråk" eller "transportkorridorer" i landskapet mellan tätorterna och inte från tätort till tätort, som förr i tiden. Det blir med andra ord som i USA ett landskap genomkorsat av vägar med olika nummer, på vilka man färdas, utan att någonsin komma fram till någon stad.

– Denna planeringsinriktning kan inte vara riktig, eftersom den bäddar för alltför långväga transporter på väg istället för att försöka styra över dem på järnväg, menade vänsterpartiet och miljöpartiet när vägplanerna behandlades i byggnadsnämnden.

Miljöpartiet lade fram ett yttrande, som delvis gick igenom, tack vare att de vanliga betonghäckarna (m) och (s) råkade vara i minoritet på mötet. Följande kritik blev därför byggnadsnämndens beslut efter votering med 7–4:

"Vägverket har i sina prognoser om en kraftigt ökad vägtrafik utgått från ett helt orimligt synsätt vad gäller en långsiktig hållbar miljöutveckling. ... Ett helt nytt, ekologiskt godtagbart underlag för dimensioneringen av infrastrukturen måste läggas till grund för beslut i såväl järnvägs- som landsvägsfrågor. ... Det är beklagansvärt att respektive planer från Vägverket och Banverket inte upprättats med en samlad syn så att en nödvändig avvägning mellan de olika trafikslagen kunnat komma till stånd."

Glöm inte att komma ihåg:

Demonstrationen i morgon
lördag under parollen Folkstyret
inte Brysselmäkt

Samling 11.30 på Knut den Stores torg. Kl 12.00 går vi till Stortorget där vi lyssnar på Christian Azar.
Arr: Nej till EG-Lund.

Hemvärnets konsert
i morgon kl 16 i Stadshallen.

AKUT på Konsthallen
politisk konst av ett gäng unga
konstnärer, bl a Henrik Teleman.

I serien flyktingpolitiska föreläsningar
har nu turen kommit till Melanöstern. Tisdag 26 okt kl 19.00 talar Al-Hadi Khalaf på Internationella Huset på Tullgatan 14. Fritt inträde.

Seminarium om islam
lörd 13 nov 9.30 - 15 i Folkets Hus, Lund. Medv. Jan Hjärpe.
Anmälan till vänsterpartiet
Skåne tel 040-19 27 87.

Tidskriftsbutiken
i gamla köttbesiktningen. Där kan du inhandla kulturtidskrifter (bl a VB!) som du inte finner någon annan stans. Sedan kan du gå in på Café Finn och läsa dem över en öl. Öppet i butiken mån-fre 11-17.30, lörd 10-14.

MÖTE MÖTE

KOMPOL möte Må 25/10 kl 19.15 på partilokalen. Tema: Kommunfullmäktige. Fördelning av budgeten.

RÖDA KAPELLET LÖ 23/10. kl 10-11. Kort rep. med Birgit på Kapellsalen inför dagens spelning för Nej till EG. Repertoar: Stående: 59, 166, 184, 215:2, 263, 268. Gäende: 8, 29, 34, 43, 67:3, 76, 84, 108, 173, 224, 231.

Efter repet samling kl 11.15 på Knut den Stores torg. Avmarsch 12.00 till Stortorget. Sö 24/10 kl 18.45, rep med Birgit på Kapellsalen vi repar på de nya meloderna:

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av bl a Rune Liljekvist och Thomas Schlyter.

Tel. red. onsd e 19:
046-11 51 59
Fax : 046-14 65 82

Kontaktredaktör för nästa nummer:
Gunnar Sandin tel 13 58 99.
Vid utebliven tidning ring
Rune Liljekvist 046-11 50 69.